

02 H 1024

1.440

44.

B961a

446.

Q. F. Fq; S.

DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA,
DE

**ERRORE COMMUNI
CIRCA VENDITIONES QUÆ
IN SCRIPTIS CONFICIUNTUR**

SIVE

Öffentlichen Kauf- & Brieffen.

ad pr. Inst. d. contrah. emtione.

Quam,

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

DN. PHILIPPO WILHELMO,

PRINCIPE BORUSSIÆ, MARCHIONE BRANDENBURGICO,
AC DUCATUS MAGDEBURGICI GUBERNATORE, &c. &c.
AUCTORITATE ILLUSTRIS JCTORUM ORDINIS

IN ALMA FRIDERICIANA REGIA,
PRÆSIDE, & h. t. DECANO

DN. HENRICO BODINO,

REGIM. ECCL. REGII IN DUCATU MAGDEB. CONSI-
LIARIO, ET PROF. PUBL. CELEBERRIMO,
PATRONO AC PROMOTORE SUO ÆVUM COLENDO

P R O L I C E N T I A

Summum in Jure Gradum, atque Privilegia
Doctoralia rite capeffendi,
IN AUDITORIO MAJORI

d. 25. Mens. Nov. M DCC VII, horis ante & pomerid. consuetis
Publicæ Eruditorum Censuræ subjiçit

JOANNES CHRISTOPHORUS POESNER,
GORLICIO-LUSATUS.

HALÆ MAGDEBUR. Typis Johannis Jacobi Krefbit, Acad. Typograph.

ERRORE COMMUNI
CIRCA VERBITIONES QVAE

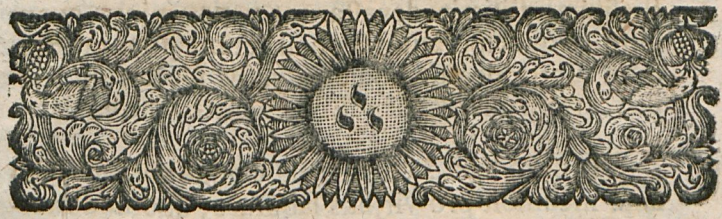
DE REBUS COMMUNIBUS
SIVE DE REBUS COMMUNIBUS

DE REBUS COMMUNIBUS
SIVE DE REBUS COMMUNIBUS

DE REBUS COMMUNIBUS
SIVE DE REBUS COMMUNIBUS

DE REBUS COMMUNIBUS
SIVE DE REBUS COMMUNIBUS

L. N. D. N. J. C.

Thef. I.

Primarium officium *Causæ de*

Jcti in adplicatione juris ad *privata ju-*
factum consistere, dubio e- *rispruden-*
quidem caret, quantæ verò in *tia.*

eo contingant labes, quod & verba juris scripti secundum simplicem intellectum, ac mentem legislatorum non satis accuratè examinentur, nec casus obvenientes ad rationem juris antiqui ac novi, cum experientia practica satis cautè trutinentur, lugenda docet experientia; hinc pleraque Doctorum dissidia, prolixæ partium contentiones, ipforumque judicantium errorum abyssus originem duxerunt. Cui accessit ambitiosa interpretum arrogantia, antiqua fundamenta juris in dubium vocandi, ac sub prætextu æquitatis aut simplicitatis juris gentium, vel Germanici, cerebrinas correctiones sibimet fingere, ac in eo opinionibus, vel præjudicio auctoritatis certare, quæ administrationem fan-

A 2 ctis.

Etisimæ justitiæ ita devastarunt, ut non minus, quam olim, opus desperatum & quasi per medium profundum eunti videatur, hodiè ex vastis Doctorum scriptis certam juris reddendi, normam invenire.

Th. II.

Remedia.

Contra hæc & tanta mala cuique cordato Jcto sanè incumbit pro viribus laborare, quomodo undique labanti veræ Jurisprudentiæ, exprimisejusdem principiis fulcra subjicere, illamque, juxta hæc, à faragine errorum & calumniantium i. e. lites per calumniam moventium, iniquitatibus vindicare possit. Cumque itaque mihi specimen academicum, pro consequendis in jure honoribus, edendum fuerit; Conveniens judicavi, ex materia in foro communissima experimentum quoddam facere, quomodo ex neglecto simplici intellectu verborum & deficiente exercitatione practica, errores orti sint, ac hisce obveniri debeat. Exemplum fumendo ab antiquissimo gentium contractu emtionis venditionis, ejusque forma: non quidem omnia essentialia hujus contractûs requisita heic examinando, sed tantum quousque scriptura ejusdem perfectioni aliquid addere, vel detrahere possit, idque pro ratione brevissimi temporis, quo jam ex urgentiori causa includor, non per prolixas Doctorum allegationes, sed per prima juris incunabula.

Scopus dissertationis.

Th. III.

Emtio venditio Contractus Juris Genium.

Primò autem hic, tanquam à Dd. confessum præsuppono, apud omnes gentes usu & necessitatibus humanis ita exigentibus invaluisse, ut à conventionem de re certa, pro certo pretio alteri tradenda, invita altera

⊗ (5) ⊗

altera parte, sub prætextu proprii usus; aut necessitatis nedum ex mero arbitrio recedere non liceat, (in quo genuina contractuum à nudis conventionibus differentia fundata est) ac inde emtio venditio recte post difficultates primævæ permutationis per usum pecuniæ sublatas, contractus juris gentium dicatur. Eo quidem effectu juris, ut circa dubia in hoc negotio emergentia, tamdiu communi usui gentium insistentium sit, donec de speciali civili sanctione, aut alicujus loci indubitatis moribus certo constiterit. Cum ergo non tantum antiquitus quamcunque venditionem mobilium, vel immobilium rerum, sine omni scripto instrumento factam fuisse vix negari, aut ex defectu literarum & scripturæ, apud multas gentes facillime probari possit, sed etiam adhuc hodie communes forenses venditiones, immo infinitæ nundinarum negotiationes sine scriptura fiant, facile adparebit, prolixa emtionum instrumenta, cum infinitis Contractuum cautelis, non communi humanæ indigentia, nec inde gentium usui aut juri, sed civilibus institutis ac moribus originem debere. Postquam enim ultra necessitates naturales, illi, qui opibus abundabant, magna in diversis utilitatibus, redditibus ac juribus consistentia prædia, in perpetuum familiæ splendorem sibi comparare, ac de illorum quæ hisce civili beneficio cohærere dicebantur præstatione ac evictione, varias controversias forenses metuere in ceperunt, multaque prædiorum jura (olim tantum precaria) civili usu introducta, quin etiam certa usucapionum ac præscriptionum, necnon super vitis rei venditæ instituendarum actionum tempo-

Formalis conceptus contractus.

Effectus Contractus J. G.

Instrumenta Contractuum ex jure civili ansam sumpserunt.

ra introducta, variaque pacta, partim jure improbata aut nulla, partim legitima inventa sunt, de quorum omnium probatione, in fluctuante mortalitate hominum, sine instrumentis perpetuis certiores esse non poterant, adhibitæ sunt scripturæ, in quibus illa, quæ contractui emtionis inesse aut accedere deberent, singulariter exprimerentur; ut sic facile adpareat, talia venditionum instrumenta, ex multis juris civilis subtilitatibus ac astutis caufidicorum controuersis ansam sumpsisse.

Th. IV.

Porro ex dictis quoque hoc liquet, quod circa tot, talium negotiorum ac contractuum cautelas, simul & subriles juris civilis formulas, facile scrupulus moveri, ac donec de eo conventum fuerit, torus contractus eo magis in dubium vocari possit, quo pacta in continenti contractui adjecta ipsum contractum formare, ac eidem ipso jure inesse cœperunt, ex intervallo vero adhuc adjiciendæ conventiones, tantum exceptionem producere debebant; unde omni præjudicio auctoritatis, aut præconceptæ opinionis, seposito, vero juris prudenti mirum videri non potest, quod in conficiendo, super variis emtionum annexis aut adjiciendis instrumentis, tamdiu ab utraque parte jus recedendi ab illo negotio competat, quamdiu non exacte super omnibus ac singulis illius instrumenti expressionibus consenserint. Ne tamen similia, ut plurimum magni ponderis negotia, suadæ forensis discrepantibus ratiociniis judicem dubium relinquere possint, Imperator Justinianus fatis perspicua ac clara constitutio-

*Ratio Con-
stit. Justin.
in l. 17. C. d.
s. Instr.*

☉ (7) ☉

tutione in l. 17. C. d. *fid. instrum.* districtè disposuit, ne super illis venditionibus, super quibus instrumenta adhuc conficienda sunt, ullus processus ullaque lis admittatur, donec non tantum conventa in scripturam redacta, aut quomodocunque manifestata; sed & in mundum relato instrumento, expressionibus utrinque adprobatis inclusa, ac partium subscriptione corroborata, ac iustrumenti plenissima perfectione stabilita fuerint. Volebat quippe opt. Imp. inutiles processus & prolixas caufidicorum alterationes etiam in hoc amputare, secus ac hodie pro dolor! in quibuscunque etiam injustissimis desideris, ob lucra iudicibus inde sperata, & corruptæ jurisdictionis pessimos fructus varii processuum circuitus eousque admittuntur, donec finita iniqui processus alea, sub ordinis iudiciarii prætextu facultatibus suis litigantes exuantur. Et hæc antea relata constitutio Imperatoris ut eo firmiter sedulis juris tyronibus imprimatur postea legitimæ scientiæ primis elementis inserta, ac juxta ejus contenta in *pr. Inst. d. contrab. empt.* ejusdem mentio facta est, cum hac declaratione, ut juris gentium antiqua regula, de producenda obligatione ex solo consensu, in emtionibus forensibus, ac communibus commercis hominum quidem in vigore manere, non vero in illis venditionibus, super quibus instrumenta conficienda, locum obtinere debeat.

TH. V.

Contra hanc ita satis claram ac maxime utilem, immo ad amputandas inextricabiles lites necessariam juris dispositionem, Interpretes communiter defen-

Dubia Dd.

fendere conantur, dictam hanc constitutionem Justiniani, eo tantum restringendam esse; si inter contrahentes expresse pactum fuerit, quod non aliter quam in scriptis contrahere voluerint: ex hac potissimum ratione, quod emtio venditio per se & sua natura fit contractus consensualis & scriptura non ad ejus essentiam, sed tantum ad probationem adhibeatur, per consequens, hac nondum perfecta, dummodo de re & pretio contrahentes consenserint, partes invicem obligari *vid. Nicol. d. Passer. traët. d. priv. script. l. 3. qv. 6. seqq. Et Dd. pasim ad d. l. 17. C. de fid. instrum.* Atque in hac contra rationem juris ac claros textus (uti infra demonstrandum) pugnantem opinionem, tot dubiorum discrepantiis ita sese involvunt, ut b. m. Dn. Brunnemannus pro pietate sua in *Comm. ad Cod. all. l. 17. n. 4. in fin.* illam multarum litem matrem vocans, speciales Principum Constitutiones heic desideret atque exoptet, licet ipse opt. ille vir communibus Dd. opinionibus conciliandis magis, quam pro ipsius more, exacte illius legis enucleationi ibidem incumbat. Forte gratiam si viveret illi habiturus, qui sufficientem illarum controversiarum decisionem, sine desideratis novis Constitutionibus ex claris civilis juris nostri textibus ac rationibus demonstraret.

Th. VI.

ad. text. non loquuntur de futura venditione.

Et sane ante memoratam constitutionem Justiniani in *d. l. 17.* ad casum restringere emtionis nondum contractæ, sed ex singulari pactione non aliter, quam in scriptis conficiendæ, eandem prorsus inutilem reddit, cum & ante hanc Constitutionem
du-

dubium non fuerit, ex conventa pactione, donec huic satisfiat, exceptionem competere; *l. 7. pr. & §. 4. Dig. de pactis & passim.* ut sic tam sollicita constitutione super eo non opus fuerit. Dum vero *Imp. in pr. Inst. d. contrab. emt.* expresse mentionem facit, per dictam constitutionem aliquid pristini juris innovatum esse, insuperque addit, quod per novam ipsius Constitutionem, in casibus ubi scriptura intervenire debeat, ab emtione recedere liceat; quod de conficiendo adhuc contractu absurde diceretur; imprimis cum compilatores juris in adhibendis terminis juridicis tam solliciti fuerint, ut singulis rebus singulas & genuinas appellationes distincte dare studuerint. *§. 5. Inst. quibus modis testam. infirm.* hinc satis adparet, de pactione futuræ adhuc celebrandæ venditionis ibidem non agi, sed de casu emtionis jure Gentium, per consensum de re & pretio, jamdum perfectæ; Ob causas vero civiles variis dubiis subjacente.

Th. VII.

Quamvis ergo ex dictis sequatur, constitutionem hanc, præcedentem consensum de re & pretio, & sic perfectam venditionem præsupponere, non tamen hæc assertio contradictionem involvit ex eò, quod ab ea, tanquam imperfecta, donec scriptura completa fuerit, recedere licere dicatur, cum notissimum sit, multa per jus civile juri Nat. & Gent. superaddita esse, quorsum & hæc Constitutio pertinet, disponens; ut conventio de conficiendo instrumento venditionis, re scilicet adhuc integra, hoc est nondum soluto pretio nec re tradita (*vid. l. 58.*

Non obij. perfectam venditionem retrahari.

B

ff. d.

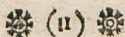

ff. d. pactis.) operetur, jus recedendi ab illo contractu, donec desideratum instrumentum omnimodo perfectum fuerit; Ex quo simul adparet, quod si post rei traditionem & numerationem pretii, aut si de eo fides sit habita, ad probandum tantum emtoris titulum ejusque auctorem, instrumentum venditionis, quomodocunque conceptum, alteri exhiberi convenerit, talem conventionem jus venditionem retrahendi non operari, sed dispositionem dictæ Constitutionis tantum de illo casu intelligendam esse, ubi præter consensum interpositum hactenus nihil ab utraque parte præstitum est.

Th. VIII.

Neque obstat, quod *in pr. inst. d. contrab. emt.* mentio fiat emtionum, quæ scriptura conficiuntur, ex quo nonnulli Dd. colligunt, contractum nondum confectum ibidem præsupponi; supplendum quippe est hic textus ex ejus fonte, ad quem ibidem diserta fit remissio, scilicet ad *d. l. 17.* quæ si cum animi adplicatione ac diligenti consideratione genuinæ significationis vocum legatur, dubium non relinquit, illam phrasin: *quæ scriptura conficiuntur*, non contrahendam adhuc ipsam venditionem, sed mores seculi, ac diversitatem objecti hujus contractus respicere, scilicet von solchen Handlungen; worüber insgesamt Kauff-Brieffe gemacht und ausgefertiget zu werden pflegen. Licet enim verum sit, quod tales literæ per se contractum emtionis non efficiant, sed tantum ad probandum utriusque partis consensum adhibeantur, tamen ob probationis difficultatem variorum præstandorum tollendam, imperator voluit,

luit, ut ante tale instrumentum, de cuius confectio-
ne partes consenserunt, pœnitentiæ locus mane-
at. Quod eo certius ex eo liquet, quod Impera-
tor conficiendam scripturam expressè nomine in-
strumenti designet in dd. text. & sic eandem contra-
ctæ emtionis futuram probationem esse agnoscat;
cui nihilominus sæpe dictum effectum attribuit.

Th. IX.

Manet ergo inconcossum, quod in illis em-
tionibus, ubi inter contrahentes pretium quidem
determinatum est, ante ejus solutionem autem fa-
ctamque traditionem rei venditæ inter contrahen-
tes convenit, ut super hac emtione instrumentum
prius conscribatur, *per banc dictam Imperatoris Consti-
tutionem* utrique parti licere ab illo contractu rece-
dere, donec scriptura illa subscriptione partium, alio-
ve modo plenissime confecta fuerit. Nec in con-
trarium movet *l. 6. C. d. resc. vend.* quod consensu fa-
cta venditio rescindi non debeat, utpote quod or-
dinariam regulam facit, admittit tamen dictam le-
gibus expressam exceptionem; neque inusitatum
est, ut illud, quod magis firmando negotio adjici de-
sideratur, tacite quoque effectum à contractu rece-
dendi operetur, quod ex ipso hoc textu *pr. Inst. 6.
d. l. 17. de arrhæ datione* manifestum evadit *vid.
Brunnemann. d. l. n. 8.*

*Summa d.
l. 17. incon-
cussa manet.*

Th. X.

Quemadmodum vero regularum, sic quoque
exceptionum certæ definitiones sunt periculosæ ac
in aliquo facile fallunt; Unde etiam in hac materia
notandum, quod si contrahentes, qui de instru-
mento

*Datur ta-
men exc.*

mento conficiendo consenserunt, juramentum interposuerunt, quod a contractu, consensu inito, nullo modo recedere velint, per indirectum & propter obligationem a beneficio prælaudatæ constitutionis excluduntur, uti eleganter hic monet & probat *Joseph. Mascardus d. Probat. Vol. 1. Concl. 435. n. 3. seq. cum all. Dd.* Cui tamen restrictioni hæc declaratio addenda, si ille qui juravit adhuc vivat, & juramento contravenire velit, illo enim mortuo, obligatio personalissima ex jurejurando orta, quæ tantum jurantis animam Deo obstringit, extincta est, & res redit ad communem juris dispositionem, quod pluribus probavit Dn. Præses *in Disp. Conclus. pract. jur. contro. Concl. 1.*

Th. XI.

Ampliatio.

Maxime vero dubium adhuc videtur; utrum etiam tunc, ubi contrahentes de singulis præstationibus ac conficiendi contractus capitibus certo quidem pacti sint, ac nihilominus adimpletionem illius usque ad instrumenti confectioem distulerint, dispositio *hujus constitutionis* locum invenire debeat? quod *juxta dictam legem 17.* affirmandum esse non vereor, per verba: **Ut nulli liceat prius, quam hæc ita præcesserint, vel a scheda conscripta (licet literas unius vel ambarum habeat) vel ab ipso mundo, quod nec dum est impletum vel absolutum, aliquod jus sibi ex eodem contractu vel transactione vindicare; a deo, ut nec illud in hujusmodi venditionibus liceat**

✻ (14) ✻

liceat dicere, quod pretio statuto, necessitas venditori imponatur, vel contractum venditionis perficere, vel id quod emptoris interest alteri persolvere. Quæ tam in postea conficiendis instrumentis, quam in his quæ jam scripta, nondum absoluta sunt, locum habere præcipimus. Quæ verba uti satis clara sunt; ita hoc evincunt, ut quam maxime de pretio convento ac de singulis capitibus præstandorum transactum, imo ab ipsis contrahentibus in scheda vel unius vel utriusque partis manu conscripta sint; Si tamen adimpletio contractus usque ad instrumenti confectioem dilata fuerit; ex. gr. Das der Käufer die verglichene Kauff-Summa / nach aufgesetzten und gefertigten Kauff-Contract / zahlen und der Verkäufer das verkaufte Guth abtreten wolle und solle / eo ipso super variis instrumenti formulis ac expressionibus dubitare, ac per hoc, a contractu recedere licet, juxta claram hujus legis dispositionem, nisi forte certam contractus & omnium ad illum pertinentium pactionum schedulam contrahentes, pro absoluto firmando contractu, subscripserint: Da sie zu beständiger Besthaltung die Punctuation / woraus der Kauff-Brieff einzurichten cum die & dato unterschrieben und darüber unverbrüchlig zu halten sich verbunden haben / quo pertinere videntur verba legis porro subjecta: *exceptis tantum emtionalibus instrumentis, jam vel in scheda vel in mundo conscriptis, ad que presentem sanctionem non extendimus, sed prisca jura in his tenere concedimus.*

B 3

Th. XII.

Et cum dicta Constitutio non tantum de em-
tione venditione singulariter sit concepta, sed &
permutationis, ac transactionis mentionem faciat,
de cetero *ex pr. Inst. d. Locat. Cond.* constet, quod
locatio Conductio cum emtione venditione iisdem
juris regulis subsistat, facile sequitur, tam in loca-
tionibus prædiorum, quam hereditatum divisioni-
bus, & quibuscunque transactionibus aliisque ne-
gotiis, in quibus inter contrahentes placuit, ut an-
te ejus adimpletionem instrumentum conficiatur,
dictam constitutionem locum habere; secus si adim-
pletio contractus antea accesserit, tunc enim ejus
retractione magis novus contractus ineundus,
quam quod à pristino recedatur dici possit. *d. l. 58. ff.*
d. pactis; quo *hæc Imperatoris Constitutio* non perti-
net.

Const. d.
l. 17. in o-
mibus ne-
gotiis, super
quibus in-
strumentum
dictam
conficien-
dum est ob-
tinet.

Th. XIII.

Hoc tamen notandum, quod in casu retra-
ctandæ venditionis, similisve negotii, ante perfectio-
nem conventi instrumenti, tunc non liceat impu-
ne à conventis recedere, si pro illorum confirma-
tione arrhæ nomine aliquid datum sit, tunc enim, si
dans pœnitere velit, datum amittit, sin accipiens,
duplicatum restituit, ubi tamen apprime notandum,
non quamcunque solutionem partis pretii, vel mer-
cedis, arrham denotare, & sic ejus amissionem, vel du-
plæ restitutionem involvere, sed illud, quod in
specie pro magis obligando emtore, aut conducto-
re vel simili, ut alter securior existat, & quasi tacite

Licet arrha
intervenerit.

que proban-
da.

✽ (15) ✽

zum Neu-Kauff datum esse liquido probari potest vid. *Brunnem. d.l.n.8.* & sic incluta facultas juridica hujus Academiae, ante paucas septimanas, confirmavit sententiam Dicafterii Schwartzburgensis, quod emtor, retractata venditione, partem pretii quam accepit, restituere recusans, probare debeat; se illam quantitatem in specie loco arrhae accepisse.

Th. XIV.

Cum itaque ex retro deductis abunde constare possit, hanc opinionem, quod in casu conficiendi super venditione instrumenti, re de cetero ad huc integra, donec illud instrumentum plenissime absolutum ac subscriptum fuerit, poenitere licere, in fundamentis juris scripti & sic in theoria secundum textuum simplicem interpretationem, satis fundatam esse, restat, ut demonstretur, quomodo exercitatus practicus eandem contra Doctorum praetensam observantiam sustinere possit; scilicet cum apud Contradicentes in confesso sit, pacta in continenti contractui adjecta, formare ipsam actionem ex contractu, ac ipso jure exinde, ut & illis, quae ex intervallo adjiciuntur, exceptionem competere, prudens Advocatus contra illum, qui ad impletionem contractus, consensu initi ageret, nondum confecto, a partibus adprobato & subscripto instrumento, semper exceptionem non adimpleti ab altera parte Contractus, vel pacti adjecti, opponere poterit, nulla mentione facta, quod a sui clientis parte con-

Cautela practica contra opin. Dd.

conventa adimplere pœniteat, & quia alter conventionem, de instrumento conficiendo probata, illam exceptionem non aliter, quam productione alicujus schematis talis instrumenti elidere possit; circa ejus expressiones ac præstandas securitates, tot dubia alteri movere ipsi facile erit, ut tandem iudex & pars adversa agnoscere teneatur, pro illorum remotione, potius a contractu recedendum esse.

Th. XV.

Neque huic adversatur, quod sic malitiis indulgeatur, ad ea quæ semel placuerunt retractanda, cum ipse adversarius de conventa instrumenti confectioe, promissis suis nondum steterit, & sic in mutua hac obligatione, alteri ansam recedendi ab eadem dederit; ac quicquid sit, de alicujus partis hic concurrente improbitate morali tamen utilitate civili, pro amputandis multorum processuum ambagibus, hoc satis compensatur, exemplo rei iudicatæ, aut desertorum fatalium, quæ etiam in causa iniqua jus contra alterum producent.

Th. XVI.

Hinc cum in causa Domini C. H. de R. contra heredes quondam domini gener. de O. processus de eo motus fuerit, quod dictus O. alteri R. prædium colonarium ein Meyer = Gutts vendiderat, ac post conventum pretium, partibus invicem placuerat, quod posttridie in urbe H. convenire ac ibidem instrumentum confici curare velint, emtore postea

*Responsum
facult. jur.
vid.*

postea emtionem adimplere recusante, alteri vero ejus adimpletioni insistenti, juxta communem hypothese[m] judicatum fuerat; emtorem promissis stare vel venditori interesse præstare debere, post varias absolutas instantias, condemnatione quoque ad interesse subsecuta, contra quod dictus emtor remedium adhuc quærebat, ad ejus Consultationem ex inçlyta Facultate juridica hic responsum est: daß bey so bewandten Umständen/ der wider den Quarenten verhandenen judicatorum und erkandten execution derselbe zwar mit der dagegen intendirten Nullität=oder Spolien Klage schwerlich fortkommen würde: Er könnte aber an statt dessen noch iezo actionem, nondum ab altera parte adimpleti contractus (welches der Advocat ab initio processus, per modum exceptionis urgiren können) annoch anstellen/ wobey ihm nachmahls freygelassen/ der vorgeschükten Evictions-Mängel und ermangelnden gnugsamen securität halber seine Dubia zu urgiren: Wodurch Er den verlangten Zweck sonder Zweifel noch erhalten könnte. V.N.W.

Th. XVII.

Plura hic addere, ob brevitatem temporis, *Conclusio.* hac vice supersedere debeo; benevolum Lectorem rogans, ut hæc volante calamo conscripta, non ad præconceptam forte opinionem, sed ad veritatis trutinam examinare, ac si non in omnibus consentire, tamen aliquid emendando, multiplici ex communi opinione orienti processuum malo charitatis amore obvenire, ac hos meos conatus æqui bonique consulere velit sub interim.

SOLI DEO GLORIA.

C

CO.

COROLLARIA.

I.

Nihil iniqui continet, quod in l. 6. ff. d. minor. dicitur, in emtionibus venditionibus se invicem naturaliter circumvenire licere.

II.

Non aliter periculum rei nondum traditæ in emtorem transfertur, quam post hujus moram vel culpam.

III.

Datio arrhæ pro magis firmando contractu, recte ad ejus dissolutionem quoque operatur.

IV.

Traditio longæ manus uti vulgo à Dd. explicatur, fundamento juris caret.

V.

Non nudus consensus in futurum matrimonium, nec sacerdotalis

ri-

452.
ritus, sed plena traditio sponsæ
conjuges facit, legitimi tamen
matrimonii effectus, sicuti in Ger-
mania sine benedictione sacerdo-
tali, sic in genere, sine observatio-
ne civilis ordinationis, recte dene-
gantur.

VI.

Divortium quoad thorum & men-
sam, ut effectum juris habeat, vel
per sententiam concedatur, est
figmentum Doctorum, cum fun-
damentalibus Conjugii legibus
& jure Divino pugnans.

VII.

Bigamia per se non est Capitale
crimen, nec in illam poena Capi-
talis statuta.

VIII.

Facto divortio, parti nocenti alias
nuptias interdicere, apud Evan-
gelicos inconveniens est, in ratio-
ne

ne autem Canonica satis funda-
tum.

IX.

Nemo simpliciter cogi potest ad
sponsalia per matrimonium con-
sumanda.

X.

Parentum dissensus non liberat ab
obligatione sponsalitia, nisi qua-
tenus alteri parti aliquid imputa-
ri possit.

XI.

Quamvis sponsalia clandestina o-
mni jure merito improbantur,
non tamen ad legitima sponsa-
lia, praesentia testium requiruntur.

XII.

Quando Vasallus deficiente ma-
scula stirpe obtinuit, ut feudum
ad filiam suam transferatur, ex-
inde illud foemineum non effi-
citur, sed ordinariam feudi
naturam retinet.

da-
ad
on-
ab
ua-
ta-
o-
ur,
fa-
r.
a-
m
x-
fi-

02 H 1024

ULB Halle 3
003 101 320

Ad.

1.440 44. B961a 446.
Q. F. Fq; S.
DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA,
DE
ERRORE COMMUNI
CIRCA VENDITIONES QUÆ
IN SCRIPTIS CONFICIUNTUR

SIVE
Öffentlichen Kauf- & Brieffen.
ad pr. Inst. d. contrab. emtione.

Quam
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DN. PHILIPPO WILHELMO,
PRINCIPE BORUSSIÆ, MARCHIONE BRANDENBURGICO,
AC DUCATUS MAGDEBURGICI GUBERNATORE, &c. &c.
AUCTORITATE ILLUSTRIS JCTORUM ORDINIS
IN ALMA FRIDERICIANA REGIA,
PRÆSIDE, & h. t. DECANO

DN. HENRICO BODINO,
REGIM. ECCL. REGII IN DUCATU MAGDEB. CONSI-
LIARIO, ET PROF. PUBL. CELEBERRIMO,
PATRONO AC PROMOTORE SUO ÆVUM COLENDO
PRO LICENTIA

Summum in Jure Gradum, atque Privilegia
Doctoralia rite capeffendi,
IN AUDITORIO MAJORI

d. 25. Mens. Nov. M DCC VII, horis ante & pomerid. consuetis
Publicæ Eruditorum Censuræ subjicit

JOANNES CHRISTOPHORUS POESNER,
GORLICIO-LUSATUS.

HALÆ MAGDEBUR. Typis Johannis Jacobi Krefii, Acad. Typograph.